

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/111/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617204743
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4617204743.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Ingrid Doležajovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: E. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., o zaplatenie 2.447,40 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 19.01.2018 č. k. 4Csp/127/2017-103 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania potvrdzuje.

V napadnutej časti týkajúcej sa možnosti splácať priznanú istinu v pravidelných mesačných splátkach po 10 eur mesačne mení tak, že žalovaný je povinný zaplatiť priznanú istinu v splátkach po 100 eur mesačne s účinnosťou od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku vždy do 20-teho dňa v mesiaci s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

Žalovanému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 2.447,40 eura v 10 eurových mesačných splátkach s účinnosťou od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku až do zaplatenia pod následkom straty výhody splátok. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 80 %. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že strany sporu uzatvorili dňa 22.11.2013 zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe ktorej žalobca zriadil žalovanému účet a zároveň súčasťou tejto zmluvy bola aj zmluva o vydaní a používaní platobnej karty Maestro s výškou limitu 1.000 eur. Podľa výpisov z účtu sa žalovaný dostal do debetu vo výške 2.447,40 eura ku dňu 12.06.2017 a preto tento debetný zostatok bol žalobcom prevedený na jeho vnútorný pohľadávkový účet a zároveň došlo k uzatvoreniu účtu žalovaného. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 3 ods. 1 OZ, ako aj § 39, § 52 ods. 1, § 52 ods. 2, 3, 4 a § 53 ods. 1 a 5 OZ. Konštatoval, že žalobca okrem výpisov z účtu, ktorými dokladoval debetný zostatok vo výške 2.447,40 eura ku dňu 12.06.2017 nepredložil žiadne iné doklady, z ktorých by vyplýval iný záväzkový vzťah uzavretý so žalovaným. Zo žiadnych iných dokladov predložených žalobcom nevyplýva dohoda o výške úrokovej sadzby 28 % v prípade nepovoleného prečerpania, ktoré žalobca riešil uzatvorením účtu a prevodom debetného zostatku na svoj vnútorný pohľadávkový účet, čo je možné prakticky považovať za zosplatenie pohľadávky. Keďže účet bol zatvorený, nie je možné od žalovaného požadovať úrok vo výške 28 %, ale jedine úrok z omeškania. Žiadne z ust. § 708 - § 715 Obchodného zákonníka neumožňuje žalobcovi domáhať sa od žalovaného aj zaplatenia úroku po uzatvorení účtu. Pokiaľ by

aj bolo možné nárok žalobcu posudzovať podľa § 710 Obchodného zákonníka, ako nárok vyplývajúci zo zmluvy o úvere, tak v tom prípade súd poukazuje na skutočnosť, že úrok vo výške 28 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko viac ako 100 % prevyšuje úrokovú sadzbu pri spotrebiteľských úveroch nad 5 rokov, ktorú používali bankové spoločnosti v júni 2017 (8,17 %) a z toho dôvodu je výška úrokovej sadzby neprijateľná. V tomto smere poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/188/2017, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/90/2014 a rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co/257/2015. Z uvedených dôvodov zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2.447,40 eura v splátkach po 10 eur mesačne, nakoľko žalovaný je bez akýchkoľvek finančných prostriedkov, je prakticky bezdomovcom, a preto nie je schopný zaplatiť pohľadávku v hotovosti, ale iba v minimálnych splátkach. V časti o priznanie úroku vo výške 28 % zo žalovanej istiny žalobu ako nedôvodnú zamietol, keďže v tejto časti nepovažoval pohľadávku žalobcu za preukázanú a dôvodnú. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že náhradu trov konania pomerne rozdelil podľa úspechu strán v konaní a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 80 %.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca a domáhal sa jeho zmeny tak, aby žalobe bolo v celom rozsahu vyhovené a bola mu priznaná náhrada trov konania. Vo svojom odvolaní uviedol, že si uplatnil daný nárok z titulu prekročenia, ktoré upravuje zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a má za to, že nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení. Podľa § 18 ods. 1 citovaného zákona postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe, pričom zverejňuje výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke. Poukázal na ust. § 502 ods. 1 a § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka. Z ust. § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka vyplýva, že povinnosť platenia úrokov sa spája s obdobím skutočnej držby požičaných peňažných prostriedkov. Tvrdenie, že po zosplatnení úveru veriteľovi už neprislúcha nárok na odplatu za poskytnuté peňažné prostriedky nemá oporu v právnych predpisoch. V tejto súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov, ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR R 59/98. Je preto toho názoru, že uvedené rozhodnutie je možné na prejednávanej vec aplikovať avšak s takým výkladom, že pokiaľ žaloba ako veriteľ odstúpi od zmluvy o úvere tým, že vyhlásil jej predčasnú splatnosť, pretože dlžník nesplácal úver riadne a včas a teda od zmluvy odstúpil, má právo na účtovanie úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania označovaných ako tzv. sankčné úroky v zákonnej alebo dohodnutej výške s poukazom na § 369 Obchodného zákonníka, až do splatenia celej poskytnutej sumy vrátane úrokov z úveru, pretože tieto sú súčasťou peňažného záväzku dlžníka. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním i v časti možnosti platiť dlžnú sumu v mesačných splátkach vo výške 10 eur a žiadal, aby žalovanému bola uložená povinnosť túto istinu zaplatiť žalovanému do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Uviedol, že možnosť plnenia dlhu v splátkach po 10 eur by bolo v rozpore so zákonom. Rozhodnutie súdu musí byť spravodlivé a nemôže výrazne zvýhodňovať jednu zo strán na úkor druhej. Plnením v splátkach po 10 eur mesačne by išlo o neprimerane dlhú dobu splácania. Súd musí prihliadať nielen na pomery žalovaného, ale aj na záujmy žalobcu. Vyhovenie žiadosti žalovaného zaplatiť priznanú pohľadávku žalobcu by bolo zjavne nespravodlivé. Žalobca má nepochybne právo, aby mu jeho pohľadávka bola zaplatená v primeranej lehote a jeho právo nemôže byť porušené len preto, že žalovaný, ktorý berie na seba záväzky až v takej výške, že nie je schopný ich plniť a jeho nepriaznivá situácia vznikla v dôsledku neúmerného zaťaženia úvermi. Má aj za to, že súd nedostatočne odôvodnil rozhodnutie v časti splátok, nakoľko odkazuje len na žalovaným tvrdenú finančnú situáciu, ktorú však nepodložil žiadnymi relevantnými dôkazmi, alebo aspoň z odôvodnenia rozsudku nevyplývajú. Opätovne poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov.

3. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, v zákonom stanovenej lehote (§ 362 CSP) a že spĺňa náležitosti § 365 a nasl. CSP preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) s verejným vyhlásením rozhodnutia pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 519 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej zamietajúcej časti ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

5. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia,

môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Ustanovením § 387 ods. 2 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplní ďalšie dôvody.

7. Predmetom konania bola žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 2.447,40 eura od 13.06.2017 spolu s úrokom vo výške 28 % a na náhrady trov konania. Žalobca dôvodil, že so žalovaným uzavrel dňa 22.11.2013 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej zriadil a viedol pre žalovaného osobný účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, pričom žalovaný zmluvu porušil tak, že sa dostal do nepovoleného debetu vo výške žalovanej istiny. Debetný z zostatok žalovaného dňa 12.06.2017 previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet a účet žalovaného zatvoril v súlade s VOP. V spojení s výveskou úrokových sadzieb je istina úročená úrokom vo výške 28 % ročne. K žalobe doložil zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 22.11.2013, všeobecné obchodné podmienky účinné od 01.11.2013, ako aj všeobecné obchodné podmienky účinné od 15.01.2017, sadzobník poplatkov účinný od 01.01.2017, ako výpisy z účtu. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie v žalobe v časti uplatnenej istiny vyhovel a túto povolil žalovanému splácať v splátkach po 10 eur mesačne a v časti 28 % ročného úroku zo sumy 2.447,40 eura od 13.06.2017 do zaplatenia zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80 %.

8. Odvolací súd po prejednaní veci v napadnutej zamietajúcej časti dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, správne zistil skutkový stav, vec správne posúdil po právnej stránke, preto napadnutý rozsudok ako vecne správny v zamietajúcej časti potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP). Odvolací súd sa plne stotožňuje s dôvodmi súdu prvej inštancie uvedenými v napadnutom rozsudku, na tieto poukazuje ako na správne, a preto ich nebude opakovať (§ 387 ods. 2 CSP). Na potvrdenie správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd udáva, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vyčerpávajúce, správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad, z ktorých vyvodil svoje právne závery a tieto primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalobca sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňuje neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozhodnutia kladie vyššie citované zákonné ustanovenie. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobu v časti zamietol.

9. Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná po určitej sume príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

10. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 52 ods. 1, 2 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva, bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých

obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

12. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Podľa § 9 ods. 9 zák. č. 129/2010 Z. z. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie je ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

14. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj súdov Slovenskej republiky, pre spotrebiteľské zmluvy platí, že nemôžu obsahovať dojednania, ktoré sú v rozpore s požiadavkami v dobrej viere alebo znamenajú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, ďalej také, s ktorými sa spotrebiteľ nemá možnosť oboznámiť pred podpisom zmluvy a pod. Ak majú byť takéto všeobecné obchodné podmienky súčasťou zmluvy, ktorá na ne odkazuje, v prípade aby boli záväzné, je potrebné vyjadriť s nimi súhlas zmluvných strán, musí k nemu pristúpiť oboznámenie sa s ich obsahom, ktoré samotné oboznámenie však nepostačuje len konštatovanie a vyhlásenie spotrebiteľa vo formulárovej zmluve o tom, že bol s podmienkami oboznámený. Odvolací súd preto skúmal, či žalovaný úrok bol so žalovaným riadne dohodnutý. V danom prípade zmluva zo dňa 22.11.2013 uzatvorená stranami sporu v bode IV. 3. odkazuje, že vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán bližšie nešpecifikované touto zmluvou sa riadia obchodnými podmienkami k debetným platobným kartám - Prima banka Slovensko, a.s., obchodnými podmienkami pre služby elektronického bankovníctva - Prima banka Slovensko, a.s., ďalšími obchodnými podmienkami Prima banky pre príslušný produkt/ službu a všeobecnými obchodnými podmienkami - Prima banka Slovensko, a.s. v platnom znení. Súd prvej inštancie konštatoval, že zo žiadnych dokladov predložených žalobcom nevyplýva dohoda o výške úrokovej sadzby 28 % ročne a v tomto smere neunesol dôkazné bremeno. S takýmto právnym posúdením sa odvolací súd plne stotožňuje a konštatuje, že medzi stranami sporu nebola platne dohodnutá výška úroku v prípade nepovoleného prečerpania, keďže táto nebola jasným a nezameniteľným spôsobom dohodnutá medzi stranami sporu. Keďže žalobca nepreukázal platné dohodnutie úrokov so žalovaným ako spotrebiteľom vo výške 28 % z nepovoleného prečerpania, či už priamo v spotrebiteľskej zmluve alebo nepochybným spôsobom, že k týmto ďalším dojednaniám aj v samotných obchodných podmienkach žalovaný ako spotrebiteľ pristúpil bolo potrebné dospieť k záveru, že so žalovaným neboli platne dojednané úroky v prípade nepovoleného prečerpania účtu.

15. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že žalobca nepredložil obchodné podmienky, ktoré by žalovaný podpísal, preto ním predložené obchodné podmienky ho nemôžu zaväzovať. Odkaz na sadzobník zverejnený v priestoroch pobočiek banky alebo na webovej stránke nie je dostatočnou informáciou pre spotrebiteľa, a nepreukazuje, že žalovaný bol riadnym spôsobom oboznámený o týchto podmienkach. Takéto zásadné informácie má totiž obsahovať priamo zmluva, ktorú žalovaný podpísal. V konaní nebolo preukázané, že by žalovaný mal možnosť oboznámiť sa s poplatkami a debetnými úrokmi, vrátane ich výšky, ktoré si bude voči nemu uplatňovať podľa zmluvy žalobca.

16. Z vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobcu nedôvodné a nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozsudku súdu prvej inštancie, a preto odvolací súd rozsudok v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

17. Súd prvej inštancie povolil žalovanú istinu splácať žalovanému v splátkach po 10 eur mesačne a i v tejto časti bol rozsudok napadnutý odvolaním.

18. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

19. Podľa § 232 ods. 4 CSP ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

20. Citované ustanovenia zákona vychádzajú zo zásady, že lehotu na plnenie súd určuje troma dňami od právoplatnosti rozsudku. Zákon však počíta aj s možnosťou, aby súd určil plnenie v splátkach. Žalobca rozporoval rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti, keď namietal, že súd takýmto postupom zvýhodnil jednu zo strán na úkor druhej a v danom prípade by išlo o neprimerane dlhú dobu splácania.

21. Rozhodujúc o odvolaní žalobcu v tejto časti odvolací súd dospel k záveru, že jeho námietky sú sčasti dôvodné. Z výpovede samotného žalovaného na pojednávaní dňa 19.01.2018 boli zistené sociálne a majetkové pomery žalovaného, keď uviedol, že je nezamestnaný, je prakticky bezdomovcom, pretože nemá adresu trvalého pobytu a z toho dôvodu sa presťahoval ku svojej priateľke. Odvolací súd preto prihliadol k prejednávanej veci, k priznanému nároku i k osobným pomerom žalovaného a dospel k záveru, že je možné určiť splnenie dlhu v splátkach, avšak nie v takej výške, ako učinil súd prvej inštancie. Pri rozhodovaní o určení výšky splátok je potrebné právne ochraňovať obe strany sporu a zabezpečiť aj reálne splnenie priznaného plnenia. Prihliadol k námietkam žalobcu, že plnenie určené v splátkach po 10 eur mesačne by trvalo neprimerane dlhú dobu, a preto odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade je namieste určiť mesačné splátky po 100 eur. Žalovaný musí vyvinúť maximálne úsilie, aby uvedené splátky mohol mesačne uhrádzať, pretože nemožno dopustiť situáciu, aby žalovaný istinu vo výške 2.447,40 eura splácal takmer 20 rokov. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti v zmysle ust. § 388 CSP zmenil.

22. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a aj keď bol žalovaný v odvolacom konaní úspešný, žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).